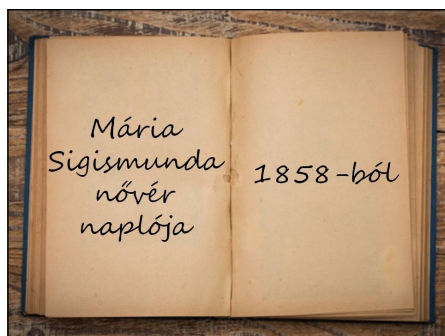

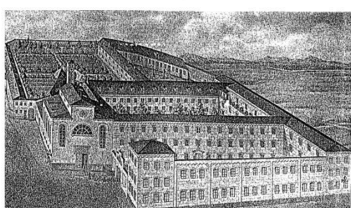
Képregény

a Boldogasszony Iskolanővérek
Magyar Tartományának alapításáról

Mária Sigismunda a Magyarországra érkező első hat bajor iskolanővér egyike. 23 évesen vágott neki társaival a hosszú útnak. Viszontagságos útjukat és a temesvári kezdetet egy képzeletbeli napló segítségével idézzük fel, mely valós tények alapján született.

1858. október 1. péntek, München

Az egész közösség elbúcsúztatta csapatunkat a misén.

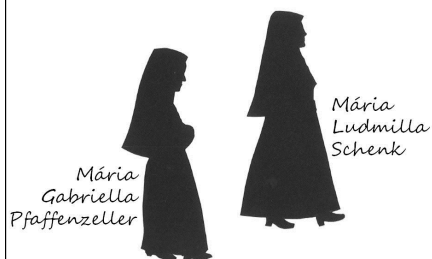

Megáldott minket Terézia anyja,

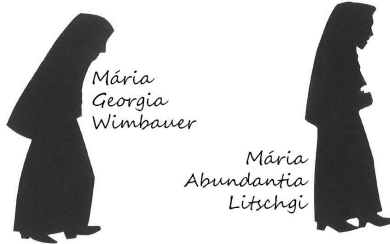
majd kikísért minket házfőnöknőnkkel együtt, aki addig pakolgatta csomagjainkat, hogy majdnem fennmaradt a vonaton.

Nyolcan utaztunk Temesvárra,

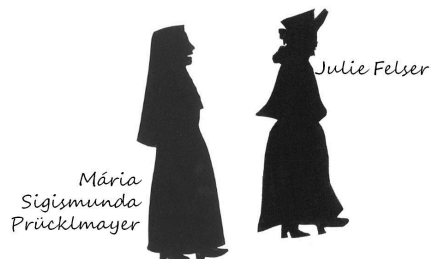
hat nővér és két kisasszony.

Búcsúzáskor nagyon sírtam. Szüleim halála óta Terézia anyja volt az édesanyám.

Mégis boldog voltam, hogy engem is kiválasztott a magyar misszióba.

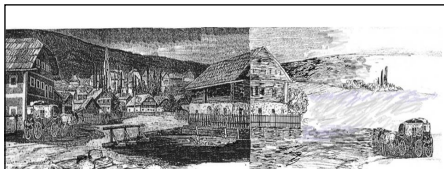

Vonatunk áthaladt egy keskeny völgyhídon, melyet egy ére avattak. Sok szerencsétlenségről hallottam, így erősen fohászkodtam: Ments meg Uram minket!

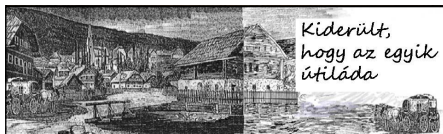
október 2. szombat, valahol az Alpokban

Egyelőre csak Rosenheimig visz vasút, így onnét lovaskocsikkal mentünk tovább, kanyargós hegyi utakon.

Terézia anyja előre gondoskodott szállásokról.
Első nap igen lemaradt a második kocsi. Közvetlenül a fogadó előtt ért minket utol.

Kiderült, hogy az egyik útláda

Szerencsére a nővérek megtalálták!

lecsúszott a tetőről, és lepördült a hegyoldalra.

Kár lett volna érte, müncheni anyaházunk által kiadott tankönyvek voltak benne.

október 3. vasárnap, Salzburg
Sötétedésre értünk Salzburgba.

Gondoltuk, a sok templom közül az egyikben biztosan találunk szentmisét. Ez sikerült is.

Mise után a két kisasszony sétára indult a városba. Mi pedig szilenciumot, szent csendet tartva, rövid úton igyekeztünk vissza a szállásunkra

Végül a korai hazatérésekből nem lett semmi, úgy eltévedtünk!

október 4. hétfő

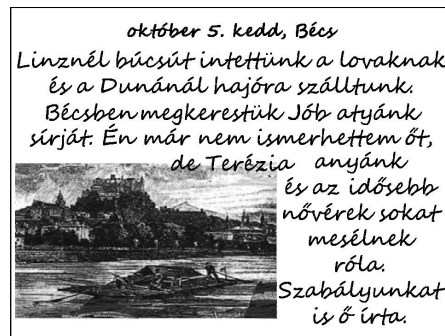
Lassan, zötykölődve haladtak a keskeny úton a kocsik, „ezzel a tempóval gyalogolhatnánk is” – mondtam, mire felcsillant Georgia és Wunibalda nővér szeme.

Kiszálltunk, és a kocsik után haladva sétáltunk.

Énekeltünk, szójátékkal szórakoztunk, egy szakaszon rózsafüzért imádkoztunk leendő magyarországi tanítványainkért

október 5. kedd, Bécs
Linznél búcsút intettünk a lovaknak és a Dunánál hajóra szálltunk. Bécsben megkerestük Jób atyánk sírját. Én már nem ismerhettem őt, de Terézia anyánk és az idősebb nővérek sokat mesélnek róla. Szabályunkat is ő írta.

Aznap még nem tudtunk zsolozsmázni, így leültünk, és az arra járók csodálkozására, egyben

elimádkoztuk az összes imaórát.

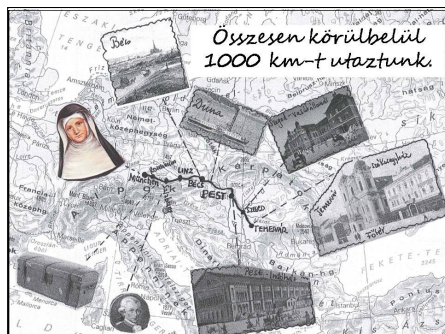
október 6. szerda, Vác

Méltóságteljesen úszik hajónk a Dunán. A fedélzeten osztrákok és magyarok, egymástól távol..

A magyarok csendesek. Később megtudtuk, hogy miért.

A magyaroknak nemzeti gyásznapijuk van, és éppen az osztrákok miatt. Kilenc évvel ezelőtt kivégezték a miniszterelnököt és 13 tábornokot.

október 10. vasárnap

A Dómban ma hivatalosan is beiktatott minket Csajághy Sándor püspök atya. Gróf Coronini-Cronberg bánati kormányzó is köszöntött minket.

A nőegylettől virágot kaptunk, a püspöktől pedig egy Münchenből hozatott Mária szobrot. Ezáltal a figyelmesség által most már kicsit jobban otthon érezzük magunkat.

E Mária szobor adta az ötletet, hogy házunkat „Mária-ház”, azaz „Segítő Szűz Mária” kolostornak nevezzük el. Ludmilla főnöknő a beszélőket megköszönve így válaszolt: „Szűz Mária éreztesse velünk kegyességét!”

október 11. hétfő, beiratkozás

A káplán hittanár sokat segített a beiratkozásnál.

Iskolánknak egyelőre csak két terme van. A korábban itt tanítóktól csak egy-egy névsor maradt ránk. Ezek alapján nem sok diákot várunk...

Nagy meglepetésünkre és örömünkre, rengetegen jöttek!

Megtudtuk, hogy itt a legtöbb lány csak „zug-iskolába” tudott járni, ahol csak írni, olvasni, számolni és kötni tanultak.

A tisztelendő atya szólította a családokat. Az egyik névre felfigyeltem: mintha ezt a nevet ajánlotta volna a pesti fiatalember. Láttam, egy szép család lép be az ajtón, Kossuth-szakállas apukával...

október 12. kedd, első tanítási nap

Hajnali 4-kor keltünk, hogy elmondjuk a reggeli zsoltósmát, és befejezzük az osztály díszítését a Münchenből hozott szemléltető eszközökkel.

Megtanultuk, hogyan kezdjük a napot: „Dicsérettessék a Jézus Krisztus! Kérünk szépen tanítást!” Bájosak a lányok! Jó lesz velük.

Estére nagyon elfáradtunk... Most már nem megyünk ki a városba, érvénybe lépett a klauzúra. Nagyon hiányzik egy kis kert, ahol sétálhatnánk... Sajnos a kútrizünk ihatatlan. Csak a kisasszonyok mehetnek ki vízért, így be kell osztani a készletet.

Nem panaszkodom. Ha Terézia anya eljön, bizonyára még arra is talál megoldást, hogy csak 2 fizetést kapunk a várostól. Addig is mindenért kárpótol a lányok lelkesedése! Bizalom, bátorság!

Készítették:
Lobmayer
M. Judit
SSND

Holcz
Ági
SSND
jelölt
2018.

Boldogasszony
Iskolanővérek
Magyar Tartomány

Nevelés által
megváltoztatható a világ

www.iskolanoverek.hu